

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

3. září 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 79/7/EHS — Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení — Úrazové pojištění zaměstnanců — Výše paušálního odškodnění za trvalé poškození zdraví — Pojistněmatematický výpočet na základě průměrné očekávané délky života v závislosti na pohlaví příjemce uvedeného odškodnění — Dostatečně závažné porušení unijního práva“

Ve věci C-318/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 7. června 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 11. června 2013, v řízení zahájeném

X,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžev, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. dubna 2014,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za X K. Kuusim, asianajaja,
- za finskou vládu H. Leppo, jako zmocněnkyní,
- za řeckou vládu E.-M. Mamouna a M. Tassopoulou, jako zmocněnkyněmi,
- za Evropskou komisi D. Martinem a I. Koskinenem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 15. května 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: finština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 4 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. 1979, L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi X a Ministerstvem sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) ve věci poskytnutí paušálního odškodnění, které bylo vyplaceno z důvodu pracovního úrazu.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Podle čl. 3 odst. 1 písm. a) se směrnice 79/7 vztahuje na právní úpravu zajišťující ochranu kromě jiného pro případ pracovních úrazů.
- 4 Podle čl. 4 odst. 1 této směrnice:

„Zásada rovného zacházení znamená vyloučení jakékoli diskriminace na základě pohlaví buď přímo, nebo nepřímo, například s ohledem na manželský nebo rodinný stav, zejména pokud jde o:

- oblast působnosti systémů a podmínek přístupu k nim,
- povinnost přispívat a výpočet výše příspěvků,
- výpočet dávek včetně zvýšení, na které vzniká nárok s ohledem na manželku nebo manžela nebo vyživované osoby, a podmínky trvání a zachování nároku na dávky.“

Finské právo

- 5 Naplňování politiky úrazového pojištění je úkolem veřejné správy, jejíž provádění je ve Finsku svěřeno soukromým pojišťovacím společnostem. Zaměstnavatelé jsou za účelem splnění povinnosti zajišťovat bezpečnost pracovníků v oblasti pracovních úrazů povinni uzavřít pojištění u pojišťovací společnosti, která je oprávněna pojišťovat rizika podle zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců (tapaturmavakuutuslaki) z roku 1982, ve znění z roku 1992 (dále jen „zákon o úrazovém pojištění“). Náklady na zákonné úrazové pojištění jsou kryty pojistným placeným zaměstnavateli.
- 6 Jednou z dávek úrazového pojištění je odškodnění za trvalé poškození zdraví. Patří do zákonného systému sociálního zabezpečení. Jeho účelem je poskytnout zaměstnanci náhradu této škody vyplývající z pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, tedy náhradu za snížení jeho funkční způsobilosti do konce jeho života.
- 7 Ustanovení § 14 odst. 1 bod 1 tohoto zákona upravuje mimo jiné poskytnutí odškodnění za trvalé poškození zdraví z titulu odškodnění v případě zranění nebo nemoci způsobené pracovním úrazem.
- 8 Ustanovení § 18b odst. 1 zákona o úrazovém pojištění stanoví, že odškodnění za trvalé poškození zdraví se vyplácí podle potřeby buď jednorázově, nebo v podobě důchodu. Podle odstavce 3 uvedeného paragrafu se odškodnění vyplacené jednorázově vypočte jako kapitalizovaná částka, která odpovídá hodnotě odškodnění za trvalé poškození zdraví s přihlédnutím k věku zaměstnance v souladu s kritérii stanovenými ministerstvem.

- 9 Rozhodnutí tohoto ministerstva č. 1662/453/82 ze dne 30. prosince 1982, kterým se stanoví kritéria určení kapitálové hodnoty důchodů vyplácených na základě úrazového pojištění a kritéria pro vyplacení jednorázového odškodnění v případech, kdy se nevyplácí důchod, definovalo kritéria, na základě nichž se provádí výpočet naposled uvedeného odškodnění.

- 10 V tomto ohledu příloha tohoto rozhodnutí stanoví následující vzorce:

„Použitelná úmrtnost činí (TLE-82) s odložením věku o 3 roky, a sice

$$u_x = 0,0000797 e^{0,0875 (x+3)} \text{ (muž)}$$

$$u_x = 0,0000168 e^{0,1000 (y+3)} \text{ (žena)}“$$

- 11 Škody způsobené zraněním nebo nemocí se za účelem učení rozsahu obecného trvalého poškození zdraví dělí do 20 tříd podle jejich lékařské povahy a stupně závažnosti. Výše poskytnutého odškodnění závisí na třídě příslušného poškození. Náhrady za méně závažná zranění a nemoci, které spadají do tříd poškození 1-10, jsou vždy vypláceny jednorázově. V případě tříd poškození 11-20 si pojištěná osoba může zvolit buď jednorázovou platbu, nebo doživotní měsíční důchod.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 12 Pan X narozený v roce 1953 byl zraněn při pracovním úrazu, k němuž došlo dne 27. srpna 1991. Vakuutusoikeus (soud, kterému jsou předkládány záležitosti sociálního zabezpečení) rozhodnutím ze dne 18. října 2005 konstatoval, že pan X měl nárok na paušální odškodnění za trvalé poškození zdraví podle zákona o úrazovém pojištění.
- 13 Na základě tohoto rozhodnutí přiznala příslušná pojišťovna rozhodnutími ze dne 16. prosince 2005 panu X v rámci tohoto odškodnění paušální částku ve výši 4 197,98 eur, včetně všech přírůstků.
- 14 Pan X podal proti těmto rozhodnutím žalobu, v jejímž rámci tvrdil, že jednorázové odškodnění za trvalé poškození zdraví mělo být vypočteno podle stejných kritérií, jako jsou kritéria stanovená pro ženy. Tato žaloba byla zamítnuta dne 31. srpna 2006 odvolacím senátem zabývajícím se případy pracovních úrazů. Uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno vakuutusoikeus dne 27. května 2008.
- 15 Pan X v dopise zaslaném dne 13. října 2008 ministerstvu tvrdil, že paušální částka, která mu byla vyplacena v rámci odškodnění za trvalé poškození zdraví, byla stanovena v rozporu s ustanoveními unijního práva týkajícími se rovného zacházení pro muže a ženy. Pan X tedy požadoval zaplacení částky 278,89 eur navýšené o úroky z prodlení. Tato částka odpovídá rozdílu mezi odškodněním, které obdržel pan X, a odškodněním, které by bylo vyplaceno ženě stejného věku nacházející se ve srovnatelné situaci. Ministerstvo dne 27. května 2009 odmítlo zaplatit požadovanou částku.
- 16 Dne 17. června 2009 podal pan X žalobu k Helsingin hallinto-oikeus (správní soud v Helsinkách), v jejímž rámci se domáhal toho, aby bylo Finskému státu uloženo zaplatit mu dotčenou částku. Helsingin hallinto-oikeus žalobu odmítl svým rozhodnutím ze dne 2. prosince 2010 jako nepřípustnou z důvodu nedostatku své pravomoci.
- 17 Pan X tedy podal opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí k Korkein hallinto-oikeus (nejvyšší správní soud), který dne 28. listopadu 2012 zrušil rozhodnutí Helsingin hallinto-oikeus.

- 18 Ve věci samé se předkládající soud táže, zda ustanovení unijního práva týkající se rovného zacházení pro muže a ženy, a zejména čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7, brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je výše dávek sociálního zabezpečení stanovených zákonem a vyplácených v důsledku pracovního úrazu na základě použití pojistněmatematických faktorů založených na pohlaví rozdílná v závislosti na tom, zda je příjemcem muž, nebo žena.
- 19 Předkládající soud rovněž uvádí, že pokud má být čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7 vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve sporu, který tento soud projednává, vyvstává otázka, zda jsou splněny podmínky pro vznik odpovědnosti dotyčného členského státu za porušení unijního práva.
- 20 Za těchto podmínek se Korkein hallinto-oikeus rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 4 odst. 1 směrnice [79/7] vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě které se jako pojistněmatematický faktor pro výpočet dávek sociálního zabezpečení, stanovených zákonem a vyplácených v důsledku pracovního úrazu, použije rozdílná očekávaná délka života v případě mužů a žen, jestliže při použití tohoto faktoru je jednorázová dávka odškodnění, která má být vyplacena muži, nižší než odškodnění, které by obdržela žena stejného věku, jež se nachází ve srovnatelné situaci?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Existuje v projednávané věci dostatečně závažné porušení unijního práva jako podmínka pro vznik odpovědnosti členského státu, pokud se zohlední zejména to, že
- Soudní dvůr ve své judikatuře nezaujal výslovně stanovisko k otázce, zda lze při vyměřování dávek zákonných systémů sociálního zabezpečení, které spadají do oblasti působnosti směrnice 79/7, zohlednit pojistněmatematické faktory týkající se pohlaví;
  - Soudní dvůr v rozsudku *Association belge des Consommateurs Test-Achats* a další (C-236/09, EU:C:2011:100), prohlásil za neplatný čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování [(Úř. věst. L 373, s. 37)], který zohlednění takových faktorů připouští, současně ale stanovil přechodné období do začátku účinnosti této neplatnosti, a
  - unijní zákonodárce ve směrnici [2004/113] a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání [(Úř. věst. L 204, s. 23)] za určitých podmínek připustil zohlednění pojistněmatematických faktorů týkajících se pohlaví při výpočtu dávek ve smyslu těchto směrnic a vnitrostátní zákonodárce na základě toho předpokládal, že předmětné faktory lze zohlednit i v oblasti zákonných systémů sociálního zabezpečení ve smyslu projednávané věci?“

K pravomoci Soudního dvora

- 21 Finská vláda při jednání uvedla, že skutkové okolnosti sporu, tj. pracovní úraz pana X, nastaly v roce 1991, tj. před přistoupením Finské republiky k Evropské unii. Přestože cílem dotčeného paušálního odškodnění je poskytnutí náhrady za trvalé poškození zdraví způsobené uvedeným pracovním úrazem, z hlediska použitelnosti unijního práva má význam pouze datum, kdy došlo k rozhodné skutečnosti vedoucí k tomuto poškození zdraví. Za těchto podmínek se finská vláda domnívá, že Soudní dvůr nemá pravomoc odpovědět na otázku předkládajícího soudu.

- 22 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že právní akt, který je předmětem sporu v původním řízení, byl přijat v roce 2008 rozhodnutím Vakuutusoiikeus. Je rovněž nesporné, že předmětné odškodnění za trvalé poškození zdraví má za cíl kompenzovat následky nehody pana X po zbytek jeho života.
- 23 Předmětem sporu v původním řízení tudíž není situace, jejíž veškeré následky nastaly před přistoupením Finské republiky k Unii.
- 24 Soudní dvůr tedy má pravomoc odpovědět na otázky předkládajícího soudu.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 25 Pro účely odpovědi na první otázku je třeba předeslat, že ačkoli je pravda, že odškodnění dotčené v původním řízení je hrazeno soukromou pojišťovnou, úrazové pojištění zaměstnanců ve Finsku a kritéria pro přiznání uvedeného odškodnění jsou součástí „zákonných“ systémů, které zajišťují ochranu pro případ pracovních úrazů ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 79/7. Odškodnění dotčené v původním řízení tudíž spadá do oblasti působnosti této směrnice.
- 26 Je třeba připomenout, že čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7 zakazuje zejména jakoukoli přímou nebo nepřímou diskriminaci na základě pohlaví, pokud jde o výpočet dávek uvedených v tomto ustanovení.
- 27 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že se původní řízení týká způsobů výpočtu částky odškodnění, která má být poskytnuta z důvodu zdravotního poškození způsobeného pracovním úrazem, které se vyplácí jednorázově v podobě paušálního odškodnění. Uvedený výpočet je třeba provést především podle věku pracovníka, jakož i podle průměrné zbývajících očekávané délky jeho života. Pro účely stanovení posledně uvedeného faktoru se zohlední pohlaví pracovníka.
- 28 Je nesporné, že podle způsobů výpočtu paušálního odškodnění dotčeného v původním řízení má žena ve stejném věku jako pan X, která utrpěla ve stejný den jako on stejný pracovní úraz, který způsobil stejné poškození zdraví, nárok na vyšší paušální odškodnění, než na jaké má nárok pan X.
- 29 Finská vláda však tvrdí, že takováto žena a pan X se nenacházejí ve srovnatelné situaci. V tomto ohledu uvádí, že způsoby výpočtu náhrady vyplácené jednorázově na základě odškodnění za trvalé poškození zdraví upravené ve vnitrostátní právní úpravě mají za cíl stanovit výši této náhrady na úrovni odpovídající celkové částce téhož odškodnění v případě, že má být poskytnuta jako doživotní důchod. S ohledem na různou očekávanou délku života mužů a žen by použití stejného koeficientu úmrtnosti pro obě tato pohlaví vedlo k tomu, že náhrada vyplacená jednorázově zaměstnankyni, která utrpěla úraz, již nebude odpovídat průměrné zbývajících očekávané délce života příjemce této náhrady.
- 30 Finská vláda upřesňuje, že rozlišování na základě pohlaví je nezbytné k tomu, aby se předešlo znevýhodnění žen ve srovnání s muži. Vzhledem k tomu, že statisticky je očekávaná délka života žen vyšší, odškodnění, které má paušálně nahradit utrpěné poškození zdraví po zbytek života zraněné osoby, musí být v případě žen vyšší než u mužů. Z toho vyplývá, že se nejedná o diskriminaci mezi muži a ženami.
- 31 Jak poznamenala generální advokátka v bodě 29 svého stanoviska, je v tomto ohledu třeba zdůraznit, že takovou argumentaci lze nanejvýš odůvodnit rozdílné zacházení s muži a ženami v případě poskytnutí takového odškodnění, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, a nikoli popřít, jak uznala finská vláda při jednání, skutečnost, že uplatnění vnitrostátního práva vede k rozdílnému zacházení, protože za stejných okolností vede k rozdílným odškodněním.

- 32 Je tedy třeba konstatovat, že ustanovení systému úrazového pojištění dotčeného v původním řízení vedou k rozdílnému zacházení, které může představovat diskriminaci v rozporu s čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7.
- 33 Za těchto podmínek je třeba určit, zda toto rozdílné zacházení může být ospravedlněno.
- 34 Pokud jde o případné důvody pro nepoužití zásady rovného zacházení uvedené v čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7, je třeba konstatovat, že se zohledněním faktoru založeného na očekávané zbývajících délce života nepočítá ani čl. 4 odst. 2 této směrnice, jehož předmětem jsou ustanovení týkající se ochrany žen z důvodu mateřství, ani čl. 7 odst. 1 uvedené směrnice, který členským státům umožňuje vyjmout z oblasti působnosti směrnice některá pravidla, výhody a dávky sociálního zabezpečení.
- 35 Ze znění čl. 7 odst. 1 směrnice 79/7 kromě toho nevyplývá, že důvody pro stanovení výjimek, které jsou uvedeny v tomto ustanovení, nemají vyčerpávající povahu a že členské státy mohou koncipovat jiné důvody pro stanovení výjimek ze zásady rovného zacházení. Skutečnost, že zohlednění takového faktoru není ustanoveními této směrnice výslovně zakázáno, nelze vykládat v tom smyslu, že vnitrostátnímu zákonodárci umožňuje stanovit tento faktor jako prvek výpočtu takového odškodnění, jako je odškodnění dotčené ve věci v původním řízení.
- 36 Finská vláda ovšem tvrdí, že rozdíl v částce tohoto odškodnění v závislosti na pohlaví dotčeného zaměstnance lze odůvodnit objektivně rozdílnou průměrnou očekávanou délkou života mužů a žen. Jakékoli jiné řešení by podle jejího názoru vedlo ke znevýhodnění žen, jejichž očekávaná délka života je vyšší než očekávaná délka života mužů, jelikož vyplacení paušálního odškodnění má za cíl kompenzovat následky poškození zdraví přetrvávající po zbytek života zraněné osoby.
- 37 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že navzdory skutečnosti, že paušální odškodnění dotčené ve věci v původním řízení je upraveno v rámci systému, který stanoví rovněž odškodnění za poškození zdraví v důsledku pracovního úrazu, které je vypláceno po zbytek života zraněné osoby, nelze výpočet tohoto odškodnění provádět na základě zevšeobecnění týkajícího se průměrné očekávané délky života mužů a žen.
- 38 Takové zevšeobecnění může mít za následek diskriminační zacházení s pojištěnci mužského pohlaví ve srovnání s pojištěnci ženského pohlaví. Zohlednění obecných statistických údajů na základě pohlaví kromě toho naráží na nejistotu, že pojištěnec ženského pohlaví má vždy delší očekávanou délku života než pojištěnec mužského pohlaví téhož věku nacházející se ve srovnatelné situaci.
- 39 Z těchto úvah vyplývá, že vnitrostátní systém dotčený ve věci v původním řízení nelze ospravedlnit.
- 40 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě které se jako pojistněmatematický faktor pro výpočet dávek sociálního zabezpečení, stanovených zákonem a vyplácených v důsledku pracovního úrazu, použije rozdílná očekávaná délka života v případě mužů a žen, jestliže při použití tohoto faktoru je jednorázová dávka odškodnění, která má být vyplacena muži, nižší než odškodnění, které by obdržela žena stejného věku, která se nachází ve srovnatelné situaci.

K druhé otázce

- 41 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda je třeba takové porušení čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7, jako je porušení dotčené ve věci v původním řízení, třeba považovat za „dostatečně závažné“ porušení unijního práva představující jednu z podmínek, které musí být splněny pro vznik odpovědnosti dotyčného členského státu.

- 42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr v bodě 56 svého rozsudku *Brasserie du pêcheur a Factortame* (C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79) upřesnil, že ke skutečnostem, které by měl příslušný soud zohlednit, patří stupeň jasnosti a přesnosti porušeného pravidla, rozsah prostoru pro uvážení, který toto pravidlo ponechává vnitrostátním orgánům nebo orgánům Unie, úmyslná, nebo neúmyslná povaha spáchaného protiprávního jednání nebo způsobené škody, omluvitelnost, nebo neomluvitelnost případného nesprávného právního posouzení a okolnost, že postoj zaujatý orgánem Unie mohl přispět k opomenutí, přijetí nebo zachování vnitrostátních opatření nebo zvyklostí odporujících unijnímu právu.
- 43 Soudní dvůr rovněž zdůraznil, že uplatnění podmínek umožňujících určit odpovědnost členských států za škody způsobené jednotlivcům porušením unijního práva musí být v zásadě prováděno vnitrostátními soudy v souladu s obecnými pokyny poskytnutými Soudním dvorem pro toto uplatňování (viz rozsudek *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 210 a citovaná judikatura).
- 44 Z toho vyplývá, že Soudní dvůr nemůže nahradit posouzení provedené vnitrostátními soudy svým posouzením (viz rozsudek *Brasserie du pêcheur a Factortame* EU:C:1996:79, bod 58). Soudní dvůr však může těmto soudům poskytnout pokyny a indicie pro uplatnění této zásady (viz rozsudek *Köbler*, C-224/01, EU:C:2003:513, bod 100).
- 45 Co se týče projednávané věci, je třeba zdůraznit tři prvky, které je třeba zohlednit pro účely odpovědi na otázku, zda je dotčená ustanovení vnitrostátního práva třeba považovat za „dostatečně závažné“ porušení čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7.
- 46 Zaprvé, působnost zásady rovného zacházení uvedené v čl. 4 odst. 1 této směrnice a její výklad dosud nebyly předmětem posouzení v rozsudku Soudního dvora. K porušení unijního práva, které bylo konstatováno výše a týká se pana X, navíc došlo teprve v roce 2008 konečným rozhodnutím *vakuutusoiikeus*.
- 47 Zadruhé, ani finská právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, ani jiná vnitrostátní právní úprava dosud nebyly předmětem žaloby pro nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU pro porušení čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7.
- 48 Zatřetí je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že se jedná o akty, které přijal zákonodárce Unie s cílem provést zásadu rovného zacházení pro muže a ženy, čl. 5 odst. 2 směrnice 2004/113 členským státům přiznal možnost povolit před 21. prosincem 2007 přiměřené rozdíly ve výši pojistného a pojistného plnění u jednotlivých pojištěnců, je-li pohlaví určujícím faktorem při hodnocení rizika založeném na příslušných a přesných pojistněmatematických a statistických údajích. Přestože zákonodárce Unie rozhodl, že některá pravidla v oblasti profesních systémů sociálního zabezpečení založená na pohlaví odporují zásadě rovného zacházení, v čl. 9 odst. 1 písm. h) směrnice 2006/54 nicméně zařadil mezi výjimky z uvedené zásady v některých případech uplatnění rozdílných pojistněmatematických faktorů v závislosti na pohlaví.
- 49 Co se týče prvního z těchto ustanovení, Soudní dvůr dne 1. března 2011, v bodě 32 rozsudku *Association belge des consommateurs Test-Achats a další* (EU:C:2011:100) rozhodl, že povolení dotýcným členským státům ponechat bez časového omezení v platnosti výjimku z pravidla stejné výše pojistného a stejného pojistného plnění pro obě pohlaví, je v rozporu s uskutečňováním cíle rovného zacházení s muži a ženami, jež sleduje směrnice 2004/113, přičemž upřesnil, že uvedené ustanovení je třeba z důvodu jeho diskriminační povahy posoudit jako neplatné.
- 50 S ohledem na výše uvedené skutečnosti přísluší vnitrostátnímu soudu, aby určil, zda je v projednávané věci třeba porušení unijního práva posoudit jako „dostatečně závažné“.

- 51 Na druhou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda jsou splněny podmínky vzniku odpovědnosti členského státu. Obdobně, pokud jde o otázku, zda vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení představuje „dostatečně závažné“ porušení unijního práva, bude tento soud muset vzít v úvahu zejména skutečnost, že Soudní dvůr dosud nerozhodl o legalitě zohlednění faktoru založeného na průměrné očekávané délce života v závislosti na pohlaví při stanovení dávky odškodnění vyplacené na základě zákonného systému sociálního zabezpečení, který spadá do oblasti působnosti směrnice 79/7. Předkládající soud bude muset rovněž vzít v úvahu možnost přiznanou členským státům unijním zákonodárcem, která je vyjádřena v čl. 5 odst. 2 směrnice 2004/113, jakož i čl. 9 odst. 1 písm. h) směrnice 2006/54. Uvedený soud musí dále vzít v úvahu skutečnost, že Soudní dvůr dne 1. března 2011 (C-236/09, EU:C:2011:100) rozhodl, že první z uvedených ustanovení je neplatné, jelikož odporuje zásadě rovného zacházení pro muže a ženy.

K nákladům řízení

- 52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, na základě které se jako pojistněmatematický faktor pro výpočet dávek sociálního zabezpečení, stanovených zákonem a vyplácených v důsledku pracovního úrazu, použije rozdílná očekávaná délka života v případě mužů a žen, jestliže při použití tohoto faktoru je jednorázová dávka odškodnění, která má být vyplacena muži, nižší než odškodnění, které by obdržela žena stejného věku, která se nachází ve srovnatelné situaci.
- 2) Předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda jsou splněny podmínky vzniku odpovědnosti členského státu. Obdobně, pokud jde o otázku, zda vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení představuje „dostatečně závažné“ porušení unijního práva, bude tento soud muset vzít v úvahu zejména skutečnost, že Soudní dvůr dosud nerozhodl o legalitě zohlednění faktoru založeného na průměrné očekávané délce života v závislosti na pohlaví při stanovení dávky odškodnění vyplacené na základě zákonného systému sociálního zabezpečení, který spadá do oblasti působnosti směrnice 79/7. Předkládající soud bude muset rovněž vzít v úvahu možnost přiznanou členským státům unijním zákonodárcem, která je vyjádřena v čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování, jakož i čl. 9 odst. 1 písm. h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání. Uvedený soud musí dále vzít v úvahu skutečnost, že Soudní dvůr dne 1. března 2011 (C-236/09, EU:C:2011:100), rozhodl, že první z uvedených ustanovení je neplatné, jelikož odporuje zásadě rovného zacházení pro muže a ženy.

Podpisy.